

EGRI POSTA.

HETILAP.

EGYSZERSMIND A HEVESMEGYEI GAZDASÁGI EGYESÜLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden vasárnapon.

Előfizetési díj: egészévre 5 frt — kr o. é.
" " félévre 2 " 50 " " "
" " negyedévre 1 " 30 " " "
Egyes szám ára 10 kr.

Előfizetéseket elfogad

EGERBEN a kiadó-szerkesztőség (Széchenyi utca 168. szám, az irgalmasság névelőjével szemben), az érs. lyc. nyomda irodája, Jentsch G. könyvkészlete (Czuczor utca), a volt kiadó Ceisler Lajos (haltér 239. sz.) Fraenkl B. Miskolczon, Póplán E. Gyöngyösön, — és minden es. k. postahivatal.

Hirdetésekről

fizetnek minden háromszor hasábjzott sorhely után 6, másodszori közzétételéknél 5, harmadszorinál 4 kr; azonfelül bélyegadó fejében minden hirdetéstől 30 kr o. é.

I. évi folyam.

31. szám.

Augustus 17-én 862.

KÖZÜGYEK.

Heves vgye gazd. egyesülete statistikai szakosztálya által augusztus 1-én 1862 tartott ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: elnök Kovách László, Berecz Ferencz, Györfly Ignác, Kürthy Antal, Mahóvszky Antal, Móczár János, Szatmáry László több tagok.

1. Elnök ur előterjesztvén: miszerint Heves, és Szolnok egyesült megyék statistikai adatainak tökéletes megkészítéséhez a már előnyösen felhasználható adatokon, jelesen: Bél Mátyásén kívül, több munkák: mint a telekkönyv részes kiírása, s netalán annak hiányos volta miatt egyes helyekre teendő személyes megjelenés által szerzendő adatok eszközésére egy egyén felfogadása kívántatván, melynek díjazására 100 fto utalványoztatni kér;

Elnök ur által előterjesztett indítvány helyesnek találtatván, a kívánt 100 ftnak az igazg. vál. által leendő utalványozása véleményeztetik. Kelt mint fent.

Jegyzette: Rigó Antal,
titkár.

Heves vgye gazd. egyesületéből kiküldött takarékpénztári bizottmány által augusztus 1-én 1862 tartott ülés jegyzőkönyve.

Jelen voltak: elnök Kovách László, Berecz Ferencz, b. Beuszt Ödön, Desseöffy Jób, Freyburg Lajos, Hám István, Hirschl Sámuel, Kürthy János, Mahóvszky Antal, Meuzer János, s több tagok.

1. Elnök ur a szép számmal egybegyült tagoküdvözlése után előterjesztvén: hogy a takarékpénztár alakulathatásához megkívántató egyik fő kellék a 40,000 forint alapöszeveg — mind a mellett, hogy az aláírási izeknek több mint 1/3 része még be nem érkezvén — tökéletesen fedezve van; melynek folytán a t. ez. tagok figyelmét először is a véleményezett alapszabályok pontonkinti megvitatására, illetőleg annak megalapítására, azután pedig a további intézkedések megtétele iránti tanácskozásra hívja fel.

Elnök ur előterjesztése folytán ez üdvös, s a környékre, általában pedig a megyére nézve jótékonyan ható intézet iránt tanusított buzgó részvét az egybegyült bizott: tagok által örömmel fogadott; annak utána a véleményezett alapszabályok tárgyalatván az, a bizottmány által helyesnek, és észszerűnek nyilvánítatott, mire nézve, miután ezen intézet alakulathatására a részvényes tagok jelenléte kívántatván, azoknak öszvejövetelére f. év aug. 26-nak délelőtti 9 órája tüzetett ki, — mely a Pesti Napló, és Egri Posta című hírlapokban is közhírré teendő léssen, — mely öszvejövetelre nézve a felsőbb helyről megkívántató engedély kieszakölésével elnök ur bizatott meg; — egyszersmind a még be nem érkezett aláírási izek beküldése iránt vég határnapul f. év augusztus 24-ke tüzetett ki. Kelt mint fent.

Jegyzette: Rigó Antal,
titkár.

Pest-Miskolczi vasut.

II.

Mit és hogyan?

Mihelyt arról meggyözdöttünk, hogy Pesttől Hatvanig csakugyan nem tréfálnak, — pedig hogy nem tréfálnak, annyi már bizonyos, — azonnal meg kell mozdulnunk s mindent elkövetnünk, hogy igazságos ügyünk egyéb combinatiok, vagy tétlenségünk miatt kutba ne essék.

A Pest Miskolczi egyenes vonal országos fő-vonalul van kitzítve rég óta; legujabban is az országos gazd. egyesület által szerkesztett és az európai pénz-piaczokon is igen nagy figyelmet gerjesztett,

remek memorandumban mint ilyen van az, — hat országos fő-vonal között — jegyezve.

Fő-vonalnak egyenesnek kell lenni; de másrészt kívánatos, hogy haladásában minél több népes várost foglaljon egybe. A Pest-Miskolczi vonal — Hatvantól Miskolczig véve, ugy lenne egyenes, ugy fogna két népes várost utjába ejteni, ha Hatvantól egyenesen Gombos, Ecséd, Réde határain át a gyöngyösi timsós fürdőnél érkeznek meg; onnat mindennél az ős Mátra tövében Saár, Markaz, Domszló, Nána, és Szolát határain vonulna Egerbe. Egerből ismét egyenes vonalban, Tárkányon által, a diósgyöri bükkön haladna Miskolczra, — vagy ha az akadályok nehézségei miatt, Egerből T. Darócznál bukkanna ki a hegyek közül.

Kétségtelen az, hogy eme terv kivihető, hogy a két városra és megyére ép oly kívánatos és üdvös, a minőképén a vasuti vállalatra előnyösebb és jövedelmezőbb.

Ámde csakhamar meggyözdük róla a teljesen avatlan is, hogy a vonalozás Hatvantól Gyöngyösig, de még azon felül Gyöngyöstől Egerig, sokkal, de sokkal több akadályokat gördít az építő elé, mint ama vonalozás, mely lekerülne a sikra.

Már Hatvantól Gyöngyösig, ha nem is hegyeket, de erősen hullámzó föld-domborodásokat kell beásni és töltésezni, míg másrészt, ha Gyöngyöst tekintetbe nem veszi, Hatvantól Gyöngyössel hasonló távolságu vonalig haladva, alig vehetők számba a leküzdendő akadályok elannyira, hogy avatlan számításunk szerint is, 25%-val legalább többbe kerül egy-egy mértföld Gyöngyösnek, mint a gyöngyösisvel egyenlő távoly pontig, Gyöngyös elkerülésével.

Gyöngyöstől Sár felé erős átmetszések mutatkoznak s Szolát előtt hegyfurás, Szoláttól Egerig alkalmasint másik alagút szükségeltetik; de maga a talaj is sziklás, bérzes és ép oly arányban nehezebb munkalatu, a minőben egyszer elkészítve állandóbb, hogy ne mondjuk örökös.

Kétségtelen, hogy ezen vonal mértföldenkint ismét ugy lehet, 50%-val kerül többbe, mint kerül az Egerrel egy fekvésű pont elérése Gyöngyöstől. Egertől Miskolczig a tervezett vonal szintén több költséget fog igénybe venni, de már ezen költségi többleten nagyot segít az, hogy tetemesen rövidebb is lesz az egyenes vonal.

Oda kell tehát szerény véleményünk szerint működni és törekedni azoknak, kiknek specifiuus érdekükben is áll a gyöngyös-egri vonalozás, — hogy az építőnek azon költségei, melyeket ezen vonalozás kedvéért többet kiad, egy részt megkönnyítve legyenek, más részt az iránt legyen biztosítva, hogy kiadásainak többlete után jövedelmezés tekintetéből is többre számithasson.

De arra, hogy a vállalkozó kívánságunkat teljesítse, koránsem elég az, hogy nagy szavakban, meggyözdő frázisokban demonstráljuk neki: mennyivel kerül es a k többbe a mi kívánságunk szerint való traçe; mennyivel lesz több személy- és áru forgalom s így jövedelem! Kétségtelen, hogy ezt is el kell neki mondanunk a meggyözdés öszinte szavával, a számítás biztos adataival; de fő-főképen tettel kell hozzá járulnunk ahhoz, hogy a vállalkozó építő társulat tényleges kiadásai mérsékeltesse, s így határozottan a tényleges kiadások kevesbitését kell számára biztosítanunk, az az: áldozni kell, s telhető áldozatokkal járulni a vállalat létrehozására.

Alakulunk kell társulattá, mely a két város és

vidékének birtokosaiból álljon, mely eszközölje azt, hogy a kisajátítandó földterületek mérsékelt áron s a városok határain ingyen adassanak; hogy fa, kő, töltés, átmetszések az illetők által ingyen elkészítendők ajánltassanak meg; szóval: tyukkal kalácesal kell édesgetnünk a vállalkozókat arra, hogy ezélt értünk, és miután vasuti vállalkozónak „tyukja kaláca” a pénz, azon kell lennünk, hogy minél több és nagyobb értékű áldozatok, ajánlatok által a vállalkozónak pénz-kiadásai apasztassanak.

Megvárjuk a városok és testületek illető képviselőitől, hogy területeiken indóházak, örházak és vonalra szükségeltétt ingyen, vagy az ingyenhez közel érő áron adjanak; megvárjuk a városi egyes birtokosoktól és a falusiaktól, hogy téreiket becsáron adják; hogy ezt tehessék, az illető közbirtokosságok és községek magokhoz váltsák azontéteket, melyeket a vasut igényel s a vállalkozónak megkönnyítsék az építkezési költségeket; megvárjuk a községektől és a községi, városi, és megyei hatóságoktól, hogy átmetszések és töltésezésekhez a közelfekvő érdekelt közmunka illetőségeit följánlják! Megvárjuk végre nemeskeblű fő-urainktól, hogy fa, kő és egyéb anyagok dolgában a vállalkozót ha nem is ingyen, de termelési áron fogják ellátni!

Sokaknak egyes áldozatai a vállalkozónak nagy segítséget nyújtanak, sőt ha oly lelkesen karolja fel e vidék saját „lenni vagy nem lenni” ügyét, minőképén abban kételkedni sem jogunk, sem okunk ninesen, — ugy az is kivihető lesz, hogy a vállalkozó meg fog gyözdhetni a felől, hogy ezen most tervezett vonalozás igen kevéssel kerülend neki többbe, mint az akadályokat nem gördítő sikságon, s ha többbe kerülend is, de a jövedelmezés a differenciát bőven pótolandja!

Akarnunk kell tehát, erősen akarnunk, tenni mindent, mit tehetünk, s a vasut, a várva-várt könnyű és olesó, biztos és örökös közlekedés meg fog nyilni számunkra is s megyénk a haladás terén első rendbe lépend, holott e nélkül sok, sok évtizeden által marad még hátra!

(Folytatjuk).

Visontai.

Anőnevelésről,

tekintettel

az angol kisasszonyok egri leány-növeldéjére.

(Folytatás).

Jelen társadalmi viszonyaink nemcsak főranguktól, hanem a sokkal nagyobb számmal levő középrendüektől is a nőben annyi ismeretet igényelnek, hogy a szükséges eszközökkel bővebben ellátott szülőknek is, főleg ha több gyermekkel van megáldva, gondot ad azon ezélt elérni, hogy leányai a különféle ismeretek azon kincseit alaposan megszerezzék, melyek őket kellőleg kiképezve, a valódi műveltség fensőbb színvonalára emelik.

Nem fölületes ismereteket értek, melyeket könnyű ugyan elsajátítani, melyek azonban legfőlebb a hiúságot táplálják, de a lélekben maradandó nyomot nem hagynak; csillognak, mint az üveg, de értéktelenek; világítani látszanak; de nem megleltene: — hanem az ismeretek oly kincseit értem, melyek a lelket valódilag képezik, a szivet nemesítik, a kedélynek megszerzik azon nyugodtságot, azon önmagán való uralmat, mi az igazi műveltségnek első kívánalma. Azon ismeret-kincseket értem, melyek, mint a drága gyöngy, oly viszonyok közt sem vesztek el becsüket, melyekben a nőnek nem jutott egyéb osztályrész küzdelemnél és szenvedésnél; oly kincseket, melyek mindig gazdag kamattal jutalmazák a megszerzésükre fordított szorgalmat.

Ugy hiszem, minden szülő ily valódi kincsek.

Tejles számu példányokkal még folyvást szolgálhatunk.

el akarja fölékesíteni leányát. De hányak jutott az a szerencse, hogy egyes személyben oly tanítónőre tegyen szert, ki mindezeknek kellő mértékkel lévén birtokában, azokra növendékeit is taníthassa. A növendők számára képest vajmi kevés arányban vannak oly tanítónők, kik a növeléshez és tanításhoz szükséges ismeretek mindenik ágának megszerzéséhez egyenlő hajlammal, kedvvel bírjanak, s azokat valóban sajátjokká is tegyék. Hányszor történik, hogy például némely növendék az ismeretek épen oly neméhez érez magában különös vonalmat, melyben a tanítónő nem találja szintoly kedvét; és viszont. S hányszor látja későbbben a szülő, hogy egyben, másban mennyi pótlendő van leányában, mi a magán tanítónő gondjaitán kikerülte, vagy legalább figyelmét oly mértékben nem foglalta el, hogy azt növendékébe is átültette s vele megszerettette volna. Hányszor fordul elő azon eset is, hogy az egymást különböző okokból felváltó tanítónők sokszor különböző elvekben indulván ki, a mit egyik jónak tartott, azt utódja nem helyesli; a mit egyik épített, a másik lerombolja; s óhajtott eredmény helyett zavart idéz elő a növendék kedélyében, mi tanulására s művelődésére bizonyynyal gátolhat.

Teljes tisztelet és méltánylat a kivételeknek, s távolról sincs szándékomban azon egyesek buzgalomból és képességéből legkevesebbet is levonni, kik a magánnevelés és tanítás pályáján dicséretesen működnek s kötelemeket lelkiismeretesen teljesítik. De nem szenved kétséget, hogy köznöveldékben egyes tanítónők több gondot fordíthatván egyes tantárgyakra, nagyobb sikerrel taníthatják növendékeiket, mindenik abban fejtven ki buzgalmát, mire legtöbb hivatása s legnagyobb kedve van; s több tanítónők részéről az ily harmonikus összehatás okvetlenül a legszebb eredményt képes előidézni.

Ezt azon körülmény is elősegíti, hogy az ily növendékben tanuló növendékek mintegy ki lévén véve a szülői hatalom alól, ezek befolyása nem határolja a tanítás eredményére; mi, hogy magán tanításkor némely szülőnek vagy elfoglaltságából, vagy más egyéb oknál fogva többször előfordul, — erről épen a legjelesebb magántanítónők tehetnek fájdalmas tapasztalásaik után tanuságot; és sokszor van eset rá, hogy a legjobb szándéku s legzebebb képességű tanítónőnek rovatik föl egy vagy más részben a hátramaradás, minek pedig tulajdonképen magok a gyermek szülői voltak okai.

A ki az angol kisasszonyok egri leánynevelésében vizsgákon, vagy egyéb alkalommal közelebről láthatta, mily gond fordítatik ott valamint egyes tantárgyakra, ugy azoknak harmonikus összehatására a tanításban: okvetlenül el kell ismernie, hogy annyi sikert némely szülő többszörös költséggel sem eszközölhetett volna leányában. A többit melözve, például veszem a magyar nyelvtant, a mint az Egerben ez intézetben tanítatik, annak párját csakugyan ritkítom; s annál nagyobb jelentőséget tulajdonítok nemcsak a szabályos fölmondásoknak, hanem még inkább a szabályos nyelven való tárgyalásnak: mert a ki nyelvére vigyáz, hogy nyelvtanilag szabatosan beszéljen, az vigyázni fog nyelvére más tekintetben is; én még az ilyenekben is szem előtt tartandónak vélem a tanulás hatását az életre. Így megy ez itt egyéb tantárgyakra nézve is; s a szakavatottság és hosszas gyakorlat többeket képesítvén arra, mire összevéve, a tanítandó növendékek számához arányosított egyesek a legjobb szándék, legerősebb akarat mellett sem elégségesek. A ki ezt kellő figyelembe veszi, az tudja igazán méltánylani, mily tanítézetet bír Eger az angol kisasszonyok leánynevelésében.

(Folytatjuk.)

Egy pár itészeti megjegyzés

székes-egyházunk mostani javítását illetőleg.

Sétám közben gyakran elmegyek pompás székes-egyházunk előtt, — melynek belsejét csak vasár-és ünnepnapokon szoktam meglátogatni, — s így elég alkalom volt a jelenlegi javítási munkálatok folyamára kezdettől fogva, részint szenvedélyből, de leginkább ösztönszerűleg figyelni, s e mellett olykor még az avatlanoktól is e munkálatokra nézve nem egy visszatetsző, de mégis találó megjegyzést hallani.

Engedje meg tehát t. szerk. ur nekem, mint szakembernek, erre vonatkozó észleleteimet becses lapjában a t. olvasó közönség előtt elmondani.

Már tavaly láttam a mindenfelé megromlott

vakolat kitoldozását-foldozását, a talap-négyszögkövek és lépcsőzet eresztékeinek — mint akkor látszott, meglehetősen jól elkészített víz-építészeti műszel eszközöltött kijavítását; s vágytam e cementtel történt munkálatot tavasszal újra látni. És lám! — gyanításom hamarabb teljesedésbe ment, mint hittem. Mert alig jött az első fagy, a cement összehuzódott, (minek a jól elkészített vakolatszabályszerű használatánál soha sem szabad történni!) szétvált, eldarabolódott, az eresztéktől elvált, s az idén sok helyet újra kellett betapasztani. De ez még hagyján! — mert az ily munkák sikere csupán tapasztalás, ovattosság és szorgalomtól függ.

Jelenben az újabbkori építészeti e remeke új külszínezetet (mázolást) nyert, de fájdalom! — mily ent!?

Távol legyen tőlem, még csak gyanítani is, hogy egyházunk javítási-munkálatait átvállalt híres építészünk, Gersternek — ki a t. kapuczius atyák buda-vizivárosi gyönyörű zárdáját, neve megörökítő emlékeül, építé, — szándéka lett volna székesegyházunk külsejét, — (annak belső szent csarnokáról ezuttal nem szólnék,) Hild ez en remekét izetlen, mézeskalács szintű mázzal, magazinna alacsonítani; — sőt inkább föl kell tennem, hogy a javítást vezetők tapasztalat s ovattossághiánya, s teljes izléstelensége okozta azt, hogy e korábbi pompájában diszló épület e misztikus színtal, még a legegységűbb avatlan előtt is visszatetsző nyilatkozatok tárgya lön.

En részemről igen sajnálom, hogy a korábbi kedves, világos és eléggé tisztán tartott külszínezetnek ez új mázolat miatt kellett elenyészni, melynek — leszámítva, hogy az eső és nap hatását ki nem tartja, s maga a szín is tényleg izetlen, s izléstelen, — minden meszelő-vonását meglehet olvasni, — oly jeles tulajdon melyet még az apátfalvi vagy tárkányi asszonyok lakmázolásainál sem lehet tapasztalni.

Tény az, hogy e visszatetsző színezet által a remek épület előbbi méltóságos jelleme eltűnt, hogy ez által az egyház, láttani szempontból, két öllel alább süllyedt, s hogy az egri székes-egyház, mint építészeti remek mű, ha már nem fény-máz (firnisz) vagy üveg-fehér- (Wasserglas) bevonatot, — de közönséges mázolatnál egy kissé nagyobb figyelmet mindenestre megérdemelt volna főként, — mint halljuk — oly szép összegecskéért!

Mellözve a szeméimtől távolabb eső réztetőzetet,*) s a párkányzati díszleteken újabban ejtett, de fájdalom! — még eddig ki nem tatarozott sérüléseket, melyek szinte e sokszor említett izetlen mázolat alkalmával történtek, — elvezetem a nyájias olvasót az egyház körül most építeni kezdett, talányos esatornára.

Soká törtem rajta a fejemet de nem tudtam eltalálni, hogy mire való lesz. Talán arra szolgál, hogy a száraz templomot, és annak sirboltját s szárazon tartsa? Akkor fölösleges, mert magasabban fekszik, mint a Széchenyi (az előtt lyceum) tér, hová a hegy-nedvesség szivárog s öszpontosul. Vagy talán arra való, hogy a vásártérről lefutó hó és esővizet felfogja s elvezesse? Akkor kérdem: hol van a nyílása, melyen a viznek bele kellene zuhannia, s hogyan képes e esatorna felhőszakadás, vagy csak egy nagyobb országos eső alkalmával is a vizet befogadni? Ha pedig végre netalán arra szolgál, hogy a tetőről esőveken lefutó vizet elvezesse, akkor helyzetét, tervezetét tekintve, luxus, melyet gazdasági szempontból sem védeni sem igazolni nem lehet.

A 2-ik és 3-ik esetben az egész egyháztér kellő kiköveztetése sokkal czélszerűbb, — mindenestre pedig szebb, s talán olcsóbb is volna; mert az előtérnek az egyház méltóságos alakjával öszhangzó kiburkolása a nélkül is nagyon kívánatos.

Az addig elmondottak csupán a technikai munkálatra vonatkozó megjegyzéseim voltak; azonban bátorságot veszek magannak itt a kezelési irányt illetőleg is egy pár szót szólani, előre kijelentve minden félreértés kikertülése végett: hogy e sorok csak igénytelen nézetek, s az ezekben elmondottaktól az egyesekre, vagy testületekre vonatkozásnak még csak utógondolata is távol áll!

Ugy látszik, talán nagyobb eredményre volt kilátás, midőn az egri derék iparosok kevésre becsülésével, a kérdéses javítási munkálatok pesti építésre bizattak, azon férfiu mellözésével, ki az egyház-építést vezette, s becsülettel befejezte, ki, álta-

*) Halljuk, hogy e réztetőt a múltkor a jég is beverte. (?) Szerk.

lán elismert becsületessége daczára, munka hiányában sem mire sem mehet. Nem érzem magam hivattva, itt azon nézetnek hódolni, hogy czélszerűbb s talán nemesebb is helybeli erőket támogatni mindaddig, míg azok a czélnak s igényeknek megfelelőnek. De szemlélődéseim eredménye azon meggyőződést támasztja bennem, hogy említett derék iparosunk független vezetése mellett, kinek izléséről, s szabatos építész kiutaláról székes-egyházunk mindjárt első sorban, de még több szép magánépület is eléggé kezeskedik, a szóban forgó javítási munkálatok ha nem jobban s czélszerűbben, de mindenestre olcsóbban eszközöltettek volna.

Vége szerény észrevételeimet e jelszóval zárom be:

„És ha majd a mű kész lesz, ki fogja műtészileg megbírálni?“
Egy szakférfiu.

LEVELEZÉSEK.

Kapásember levelei.

IV.

Eger, aug. 13. 1862.

Kedves szerkesztő ur! Mosolyogva olvastam szerk. urnak azon észrevételét, hogy az én calamusom éles. Dehogy éles; sőt megfordítva vastag. Már az ugy van, s máskép nem is lehet, hogy mi kapások, a munkától duzzadt erőt nehéz kezeinkkel, ha irunk, vastagot irunk. Azután meg tudja azt mindenki, hogy mi egész életünkön át „gaz“-irtással foglalkozunk; a közönséges burjánt csak amugy egykedvűleg elkaparjuk: de ha „szerbtövist“ vagy más külföldi veszedelmes növényt veszünk észre, már akkor haragosan ugy bevágjuk a kapát, hogy egy tőszálcakája sem maradjon drága földünkben. Ne csodálkozzék tehát senki, ha a calamust is jobban megnyomjuk akkor, mikor oly dologról irunk, a mire haragszunk. Persze akkor a betű keresztül üt a papíron, s az írást visszafelé is lehet olvasni; akkor aztán a szerkesztő ur feladata az írás igazi oldalát mutatni föl.

Utóljára kisül, hogy hasonlatosság is van az író és kapás közt. Van — az igaz; de van ellentét is. Például, mindketten napszámosak vagyunk s szegények; munkánk gyümölcsét többnyire más élvezi — nyomorult napidíjt vetve fáradságos munkánkért. Mindketten irtjuk a burjánt, hogy fejleszük a jó és hasznos növényt. De itt aztán ellentét is van; mert nincs oly istentelen kapás, ki a jó növényt bántaná; hanem az írók közt, ugy-e bár szerkesztő ur, van sok, ki szentségtelen kezekkel irtja a jót és gonoszt plántál. Hát ha még a kapának utolsó szolgálatára, a sirásásra gondolunk — itt van osztán igazi ellentét; mi mindig másnak és halottnak ásunk sirt, sok író önmagának ássa azt s elevenen temettetik alá. — Mindketten árfolyamot szabályozunk, az írók a szellemit, mi a vizekét. Ha a rozsz irány miatt aztán az ár kitör, pusztításokat tesz, nemde a közönség iszssa meg a levét, a rozsz mérnökök száraz lábbal odább állnak. Ugy van-e? Vagy azt gondolja valaki, hogy a toll és kapa fontosságában nincs hasonlatosság? Van, uram! — s itt állapodjunk meg kissé.

A tollat és kapát egyiránt, kell hogy ne haszonlesés, hanem tiszta önzéstelen hazaszeretet vezesse. Hogy lehet az írásban felismerni az igazi hazaszeretetet, ahhoz én, mint kapás, nem értek; ezt szerkesztő ur lesz szives egyszer amugy Isten igazában megmagyarázni. De a kapánál felismerem mindjárt.

A haza azon föld, melyen lakunk, s mely nekünk táplálékot, s mi több oly táplálékot nyújt, hogy bizony fel nem eserélnők azt, a világ bármely földjével. Van itt bőségesen minden, mit az Uristen az emberek élvezetére és sorsuk enyhítésére szánt. Ismételve mondom, hogy én ugy képelem a hazát, mint egy kertet, vagy szőlőt, mely körül van kerítve. A mi a kerítésen belül esik, nem szabad megengednünk, hogy abból egy kapányi földet is más valaki eltulajdonítson; nem szabad megenednünk, hogy abba idegen, pusztító elem férközzék be — ez szigorú polgári kötelességünk. De vannak ám ezenkívül szeretékötlességeink is, szintén szigorúak, mint amazok. Nem csak védenünk utolsó cseppvérig, de szeretnünk is kell a hazát. De a szeretetnek vannak ám határozott ismertető jelei, s ezek közt első helyet foglal az, hogy azt, a mit szeretünk, széppé igyekszünk tenni. Így az anyaszentegyház mily széppé teszi az Istennek házait, s mindazt, mi Istennek dicsőségére szolgál — világosan azért, mert szereti az Istent. A szülők, szeretvén gyermekeiket, igyekeznek, hogy azok főképen lelkileg, szépek le-

gyenek. A retet vezér valamely h járt eltalál ki szereti, vele. De f példa forog tartom, s ő szereti, has igyeksz melyet n ből saját lagon heven rongált dar titás miatt gyek, domb mezitelen k hogy birtok nem engedte vehetlenné sáfarkodásá részekekéje. a földnek e kivágják! S a zsidó-áren vagy legalál melyik nagy lott szebb, a földön, min és széppé t ról, kik amo vetkeztében esetben nem haza iránt k De el innen banni; pedig im éles a Most elu tatásra. Ha szerkesztő ur ról; mert hog igen nagy sze lentékenyebb lehet ismerni iránt, az már Isten velünk!

Ha ezuttal megy, nagy zönségnek.

Ugyanis pesti színház nem különben jät is meg ün koru legyen; sem érte el a gatója nem legi befolyás és felolvasás és padon. Sőt Bu Imre néhány dást készít a r

Ezután jö láneczid és du mészettudomár letek, Rokus-kö kenast háza f Szent István-rá kéjutazói szint

Azonban é hogy miután én jät, hát legalál atal irodalmi ő jät azon tizenk tartani fogják.

És miért n lotára a diunye lalom az én ind vashatjuk az „Ö és mennyire ha bennünket az a

Ebből sejt zet mind nemze dalmi tekintetb lönösen finanzei indulni.

Hogy reali színház idegen nótájaként hazá hátra; azután

ra, munka hiányá-
érzem magam hi-
hogy ezélszerűbb
t támogatni mind-
nyeknek megfelel-
nyen azon meggyő-
említett derék ipa-
t, kinek izléséről, a
s-egyházunk mind-
p magánépület is
javítási munkála-
szerűbben, de
öszöltettek volna.
met e jelszóval zá-

ki fogja művészi-
Egy szakférfi.

K.
elei.

Eger, aug. 13. 1862.
olyogva olvastam
hogy az én calamu-
gfordítva vastag.
is lehet, hogy mi
t nehéz kezeink-
tán meg tudja azt
ön át „gaz”-irtás-
rját csak amugy
szerbtövist” vagy
yt veszünk észre,
juk a kapát, hogy
rága földünkben.
a calamust is job-
ly dologról írunk,
r a betű keresztül
is lehet olvasni;
lata az irás igazi

atosság is van az
; de van ellentét
osak vagyunk s
többnyire más él-
fáradságos mun-
fánt, hogy fejlesz-
itt aztán ellentét
kapás, ki a jó nő-
zt, y-e bár szer-
en kézekkel irtja
a még a kapának
gondolunk — itt
ig másnak és ha-
gának ássa azt s
setten árfolyamot
mi a vizekét. Ha
tör, pusztításokat
eg a levét, a roz-
nak. Ugy van-e?
toll és kapa fon-
Van, uram! — s

kell hogy ne ha-
hazaszeretet ve-
erni az igazi ha-
, nem értek; ezt
amugy Isten iga-
ánál felismerem
unk, s mely ne-
lékot nyújt, hogy
g bármely föld-
ait az Ursten az
tésére szánt. Is-
tem a hazát, mint-
van kerítve. A mi
megengedünk,
s valaki eltulaj-
s, hogy abba ide-
ez szigorú pol-
ezenkívül sze-
ruak, mint ama-
ppvéig, de sze-
zeretnek van-
s ezek közt első
teretünk, széppé
entegyház mily
mindazt, mi Is-
osan azért, mert
gyermeküket,
sileg, szépek le-

gyének. A kik ezt nem teszik, jele, hogy nem szer-
retet vezérli őket magzatjaik nevelésében. Ha én
valamely ház mellett megyek el, a külsőből mind-
járt eltalálom: valódi tulajdonos lakik-e benne, a
ki szereti, vagy idegen bérevez, a ki nem gondol
vele. De fére a példázásokkal — ámbár ezer ily
példa forog a fejemben. Elég az hozzá, hogy én azt
tartom, sőt úgy is van, hogy a ki hazáját igazán
szereti, hasznossá, s egyszersmind széppé
igyekszik tenni azon darab földet,
melyet neki az Isten a haza területé-
ből sajátjaul juttatott. Hej, uram, a par-
lagon heverő elhanyagolt, vízmosta árkokkal meg-
rongált darab föld, kipusztított erdők, s ezen kipusz-
títás miatt víz és eső által kopaszokká mosott he-
gyek, dombok — úgy néznek ki, mint rongyos vagy
mezitelen koldus, s mindenesetre arra mutatnak,
hogy birtokosuk nem szereti a hazát, mert különben
nem engedte volna, hogy így elpusztuljon, s haszon-
vehetlenné váljék azon föld, melyet a gondviselés
sáfarkodására bízott, s mely a hazának része vagy
részeeskéje. S mit mondjak azokról, kik a fákat —
a földnek e legszebb díszét még az utak mellől is
kivágják! S mit mondjak azokról, kik birtokaikat
a zsidó-árendásoknak engedik át — pusztítani
vagy legalább is elkiéltleníteni; mialatt ők, ki tudja,
melyik nagy városban mulatással töltik az időt, ho-
lott szebb, nemesebb mulatság nincs, nem is lehet
a földön, mint hasznosítani, pusztító elemektől óvni
és széppé tenni a haza földjét. Mit mondjak azok-
ról, kik amolyan hanyagság és könnyelműség kö-
vetkeztében a haza földjét, mely sajátlag sok
esetben nem is őket, hanem gyermekeiket illeti, a
haza iránt közönyös üzletemberek kezére játsszák!
De el innen, mert utójára is haragra találok lob-
banni; pedig csak az imént kaptam leczkét: hogy
im éles a calamusom.

Most elmegyek néhány hétre az alföldre nyom-
tatásra. Ha az Isten egészségesen visszasegít —
szerkesztő ur engedelmével elmélkedünk a kapa-
ról; mert hogy a kapának a haza széppé tételében
igen nagy szerepe van, s hogy a kapa, mint legje-
lentékenyebb földmívelési eszköz használatában fel-
lehet ismerni a szeretetet vagy közönyt a haza
iránt, az már a fennebbiekből is kiténik. Addig is
Isten velünk!
Tudákos.

Pest, aug. 13. 1862.

Ha ezuttal a posta ismét az orrom előtt el nem
megy, nagy dolgokat mondok én el az egri t. kö-
zönségnek.

Ugyanis a nagy nemzet elhatározta, hogy a
pesti színház 25-ik évének születés-napját megüli;
nem különben a budai népszínház első születés-
napját is meg ünnepelni fogja, hogy mind a kettő nagy-
koru legyen; de úgy látszik nekem, miszerint egyik
sem érte el a nagykorúságot, a mig nagykoru igaz-
gatója nem leend, ki nem nyög majd a sok gyámsá-
gi befolyás és támogatás alatt. Lesz látványosság,
felolvasás és hangverseny mind a két nemzeti szin-
padon. Sőt Budán T a t á r Péter, respective Medve
Imre néhány műkedvelő társaságában szinte előad-
dást készit a népszínház javára.

Ezuttán jön az akademia, Kisfaludy-társaság,
lánczhid és dunahajózási, esónakdai, löveldei, ter-
mészettudományi, fűvészi, orvosi, irói, művészi-egy-
letek, Rokus-kórház, lelencz- és dologház, meg Hec-
kenast háza felépítési ünnepélyének megtartása.
Szent István-ra pedig a bécsi és trieszti nemzet
kéjuzatói szinte eljönnek és Buda várába ünnepelni.

Azonban én sem maradok el, és indítványozom,
hogy miután én nem tarthatom meg a nevem nap-
ját, hát legalább az „Uj nemzedék” mint leendő fi-
atal irodalmi óriás, tartsa meg első születése nap-
ját azon tizenkét író közkölségén, kik Atlasként
tartani fogják.

És miért ne? ha Lukácsy ur hirdeti Rákos-Pa-
lotára a dinnye-ünnepélyt, én is természetesen ta-
lálom az én indítványomat. Ott aztán szépen fel-
olvashatjuk az „Ön bírálata tot”, hogy minő szépen
és mennyire haladunk, ha még tovább is így segít
bennünket az a régi jó „Magyarok Istene.”

Ebből sejtheti az olvasó, hogy ez a pesti nem-
zet mind nemzetiségi, gazdasági, társadalmi és iro-
dalmi tekintetben mennyire mozog; mind pedig kül-
önösen fináncziális zseb-pontból mennyire szeret ki
indulni.

Hogy realis ujdonságot is mondjak: a nemzeti
színház idegen operája bomlásnak és I. Napoleon
nótájaként hazájába indult; még csak a ballet van
hátra; azután a német színházról kölcsön vesznek

majd a balletet és operát — hogy az europai
egyensúly valahogy föl ne billenjen, ha Ellinger
operista és egypár tánc-művész elhagy bennünket.

Az irodalmat pedig támogatni fogja az említett
uj nemzedék tizenkét óriása; nem különben ifj. Ta-
t á r Péter, ki már a ponyvára hat krét ékesen írta
meg ifj. Bogár Szabó Imre épületes históriáját,
Bucsánszky műhelyében.

Tegnap meg Budán a császár fürdőben min-
den baj nélkül esett meg a „Naya d” bál, melynek
maholnap a divat a háló- és köd- ingeket fogja
köszönni.

Végül itt a vásár és én szeretném, de sehogy
sem tudom kiszámítani, mennyire fog menni a vidé-
kiek ellopott órája és tárczájának mennyisége; mert
hogy valamire való vásáruk legyen abban én nagy
Tamás vagyok.

Most már én is hivatkozom a közönségre, hogy
ugyan nem Pest-e a minden jó vállalatok és kor-
szerű eszmék bölcsője? De azt meg utána ne tessék
gondolni, hogy ringató és elaltató bölcsője, mert ak-
kor egymás fejét azonnal betörjük s még majd nek-
ünk áll feljebb.
László

HAZAI TUDÓSÍTÁSOK.

*) Örömmel olvassuk s hirdetjük mi is, hogy f.
hó 9-kén az „első magyar özshajózási tár-
sulat” megalakult, melynek célja: a Dunán s
mellék folyóin egyelőre csak nyers termékek s áru-
czikkek szállításával foglalkozni.

A fennálló dunai gőzh. társulat, hajóinak min-
den nagy száma mellett is, a szállítási szükséglet-
nek csak harmadát képes fedezni. Az 500 vontató
hajó- s más szállítási eszközökre még 8 millió má-
zsa teher marad; de ezek se képesek hazánk ter-
mekeit, áru-czikkeit kellő időben mind elszállítani,
mi hazánk fizet forgalmára hátráltatólag hat vissza.

A vállalat élén hazánk első rendű tekintélyei
állanak, s már neveik kezeskednek annak sikerülé-
séről. A Lloyd teremben a gyűlést gr. Desse wffy
Emil nyitotta meg, s utána L ó n y a i Menyhért szó-
lalt fel, ki az előkészítő választmányának elnöke volt,
és elmondotta: hogy e vállalatot meggyőző
okok alapján jövedelmezőnek nyilván-
nitja, főleg azon tény után, mert a létező Duna-
özshajózási társulat, melynek tevékenysége szem-
mély s áru szállítás közt van megosztva, az üzlet-
forgalmi igényeknek csak 1/3-át fedezi.

A választmány megkérdezte a dunaparti na-
gyobb kereskedési városok kereskedőit, intelligen-
tiáit; „vajjon e vállalatot jövedelmezőnek és szük-
ségesnek tartják-e?” s egyhangulag azt felelték:
szükséges is, jövedelmező is, azért minél előbb élet-
be kell léptetni.

Es e vállalat életbeléptetése sebesen történhe-
tik, ha sebesen sikerül pénzt előteremteni; mert ha-
zai törvényeink szerint ez nem függ felsőbb hely-
benhagyástól, hanem csak bizonyos feltételektől,
miket a törvény kijelöl. Ezen törvény pedig (1840,
tör. cz. 55 §.) így szól: „A kik részvény-társulatot
akarnak alakítani, a váltótörvényszékhez írásban
beadni kötelesek: a) az alakulandó társulat cél-
ját, s azon adatokat, melyeken a kifizített cél eléré-
sének lehetősége alapszik. b) a szükséges tőke
mennyiségének közelítő kiszámítását, c) a részvé-
nyek számának, befizetési idejének és elosztás mód-
jának előleges följegyzését, vagyis a részvényter-
vet, melyben annak is ki kell jelölteni, vajjon az
alapítók szándékoznak-e az összes részvényeknek
valamely részét s jelesen mennyit a közönségnek
nyilvános aláírás végett átengedni, d) az alaku-
landó társulat alapszabályait.”

Az ezen föltétel mellett megalakult társulat a
törvény oltalma alatt áll.

Londonban már egy dunagözshajózási társulat
a párisi 1856-iki szerződvény szabványai követke-
ztében, harmadfél millio ft tőkével megalakult, és
ezen társulat, gr. Sz é h é n y i Béla közvetítésére,
késznek nyilatkozott a magyar társulattal egyesül-
ni s az egyesült társulat székhelyét P e s t r e átten-
ni. A magyar haza örömmel üdvözlí a nemes grófit
az atyai példa s verejték által felszentelt practicus
ösvényen!

A magyar társulat első teendője most a három
millio o. frt tőke összeállítása 15000 kétszáz fto-
részvénynyel, mi ha meglesz, hazánk egy nagyszerű,
beláthatlan fejleményt intézetet nyer, mely keres-
kedésünknek, földmívelésünknek, azonnal lendüle-
tet ad, és a haza jólétének, emelkedésének hatal-
mas tényezőjévé válik.

A „Pester Lloyd” aug. 8-káról temesvári leve-

let közöl, melyben a szerb kérvényre adandó felső
határozat foglaltatnék. E szerint: két szerb kerület
alakítatnék, az egyik déli Magyarországon 214000
szerb és 70000 nem szerb lakossal, a másik Horvát-
országban (Szerém) 80000 lakossal, kik közt 20000
nem szerb.

Egy szerb kerület se birna nagyobb illetékes-
séggel mint a magyar megyék- s így az ország tör-
vényes határozati között működne. A magyarszerb
kerület a m. kir. helytartótanács és az udv. kancellá-
ria, a szerémi kerület pedig a horvátországi ható-
ságok alárendeltjei maradnának. A magyar szerb
kerület fölött állana a vojvoda, a szerémi élén pe-
dig a vojvoda helyettes.

Ő Felségének ez ügybeni intézkedései a ma-
gyar országgyűlés elé utólagos meggyegyzés és
becikkelyezés végett terjesztetnének elő. — Így
van ez az ujságban megírva, de mi hiszszük, hogy
ily egyoldalú intézkedés által az egyezkedést, a ma-
gyar kérdést nem fogják még inkább megnehezi-
teni, hanem a maga illetékes helyén, a magyar or-
szággyűlésen fogják ez ügyet is a többivel elintézni,
és elintézhetni.

IRODALMI UJDONSÁGOK.

Az egri érs. lye. könyvnyomdában megjelent
s szerkesztőségünkhöz beküldetett: „Az egri
kath. legényegylet működése. 1860. sept.
8 tól, 1861 végeig, C s e h János egyll. alelnöktől,”
n. 8-rét 60 lap. Szerző, miután az egylet kath. ne-
vének alapokát, az egylet hivatásának teljesítését,
tagjainak haladását, a hazai és külföldi egyletek
irányabani viszonyát s anyagi helyzetét hosszas ér-
tekezletben fejtegeti, — az egylet alapszabályait,
vagyoni állását, hiv. személyzetét tüzetesen kimu-
talja, végre az 1860—1—2-ik évben beirtott tagok
névsorával zárja be, melyből kiténik: hogy 1860-ban
243, 1861-ben 173 és 1762-ben 78 volt a bejegyzett
tagok száma. Ugyan hol és miben rejlik az éven-
kinti tetemes esökkenés oka?

HIRKÜRT.

☞ Azon t. cz. egyleti tagtársakat, kik szive-
sek voltak az egyesület által kiadtni szándékolt
megyei statistika megírásához becses közreműkö-
désüket megígérni, tisztelettel fölhívom, méltóztas-
sának illető munkálataikat minél előbb hozzám be-
küldeni, hogy ennek következtében a szerkesztés
fölkadást ne szenvedjen. — Kelt Pusztá-Györkön
1862 aug. 6-án. Kovács László, m. k. egyll. elnök.

— Meghívás és kérelem. A Szent-Ist-
ván-Társulat helybeli tagjai tisztelettel felhivatnak,
hogy dicső szent István első apostoli királyunk, s
nevezett társulat védszentje évünnepén, e hó 20-án
délelőtti 9 órakor a főegyházban tartandó istenitisz-
teleten megjelenni sziveskedjenek. Gyülekezési hely
az érseki lyceumi nyomda.

Egyházme gy e i kinevezések: Kiss Sándor
sziráki, Hacker Miksa dorogházi lelkesekké, Körmeny Ist-
ván gyöngyösi, Hevesy József árokszállási, Vida Ferdinand
diósgyöri, Mérhelyi Lajos miskolci, Ruszesák János kisvár-
dai, Nagy Antal nagykálói, Agáczy János harsányi, Hován
József pásztói, Kirchnopf Márton jánszapáthi, Biró Sándor
mezőtárkányi, Pászty Gyula siroki, Palczér Kálmán bodonyi,
Foltin János szihalmi, Zupkó Ágoston apátfalvai, Kollár Béla
szent-erzsébeti, Pozsgay János kaáli, Gönczy Endre bátori
káplánokká nevezettek.

— F. hó 15-én kísérté az egri kath. legényegylet
egyik tevékeny tagját örök nyugalomra számos pol-
gár-védnökök, tagtársak és nagyszámu részvevő kö-
zönség kíséretében. A temetés oly díszes volt, hogy
mind az egyletnek, mind a polgárságnak becsüle-
tére vált.

Halálozások.

Meghaltak aug. 8—18-ig. Csató Árpád 1/2 éves; Holló Pál
3 1/2 éves; Szalontai István 2 hetes; Gyöngyösi Rozál 1 1/2 éves;
Manó Mária 1/4 éves; Arvay Mihály 37 éves; Eichbrun Gusztáv
4 1/2 éves; Pók Anna 13 hónapos; Keskeny Mária 60 éves;
Antal Mihály 1 éves; Czinóber Lajos 19 éves; Román Anna 3
éves; Valter János 24 éves; Veres Rozál 1/2 éves. Összesen 8
fi, 6 nőnemű. — Született a hét folytán 5 fiu, 4 leány.
Házasságra lépett 2 pár.

Vásári tudósítás.

A f. hó 14-iki hetivásáron a termények csekély mennyi-
ségben voltak kápvisselve; csupán rozs b. volt valamivel több;
széna igen kevés; — általában az egész vásári forgalom kissze-
rűn ütött ki. Árak: t. buza 7 frt 60 kr; kétszer 7 frt; rozs
5 frt 30 kr; zab 2 frt 40 kr; kukorica 5 frt 20 kr; burgonya
1 frt 20 kr — köblönkint; széna mázsája 1 frt; a többi czik-
kek szokott áron.

A hét folytán pár ízben esett huzamos eső szőlőink ter-
mésére nézve — ott, hol a multkori jég nem pusztított, — a
gazdákat újabb reménnyel kecsgeteti.

A bécsi-lotteria huzásai aug. 13-áról: 73, 61, 50, 43, 69.
Huzás aug. 23 és sept. 6-án.

HIRDETÉSEK.

ELSŐ LITHOGRAPHIA EGERBEN.

Az egri érseki lyceumi könyvnyomda igazgatósága közhirre teszi:
 hogy a nevezett nyomdában **KÖSAJTÓ** (lithographia) állított fel, s működését már meg is kezdte.
 Vállalkozik ennél fogva egyelőre e **KÖSAJTÓ** mindennemű **KÉZIRATOK**, nem különben egyszerű **MÉR- és SZÁMTANI** stb.
RAJZOLATOK LEMÁSOLÁSÁRA — jutányos, Pesten divó árakon.
 Ajánljuk ez új czélszerű vállalatot különösen a **MEGYEI és VÁROSI HATÓSÁGOK, URADALMI** s egyéb **HIVATALOK**,
 nemkülönben a t. **ÜGYVÉD** urak figyelmébe.

Árverési hirdetés.

Eger városa törvénykezési tanácsa részéről ezennel közhirre tétetik, miszerint egri lakos **Hege d ü s Józseftől** bíróilag lefoglalt és 10,662 o. é. firt 50 krra becsült, a czeglédi hegyen lévő s egri 1409 sz. t. j. k. 1625 k. r. sz. a. felvett szőlőbirtok, f. évi augusztus 22-ik napján délutáni 2 órákor nyilvános árverés után, — vagy ha ez napon az eladás nem sikerülne, a második árverés f. évi szeptember 22-ik napján délutáni 2 órákor, a midőn a lefoglalt birtok becsáron alól is eladandó lesz, — a többet ígérőnek el fog adatni; — árverezési helyül Eger városháza tüzetik ki, hová a venni szándékozók ezennel meghivatnak; — az árverezési feltételek alólírtnál a városházi helyiségben megtekinthetők.

Kelt Egerben júliushó 22-ik napján 1862.

Dusárdy József,
 kiküldött végrehajtó.

3-3

Hirdetmény.

A tornai uradalomhoz tartozó, T.-Ujfalu, Horváthi és Sz. Jakabi erdősegekben termett gubics termés, Tornán f. é. augusztus 28-kán reggeli 10 órákor árverés után fog eladatni, a vevők 500 firt bánatpénzzel ellátva hivatnak meg. — Zárt ajánlatok, a kitűzött ideig ugyanott, a kitett bánatpénz rekesztése mellett, az uradalmi tisztartásánál elfogadtatnak.

Ugyanezen uradalom, t.-ujfalusi, horváthi és sz. jakabi erdősegekben termett mocsár és tölgy, továbbá a barkai, luczkai és aji erdősegekben termett bükk makkon való makkoltatás, f. é. szeptember 2-kán reggeli 10 órákor Tornán, az uradalmi igazgató hivatalnál, árverés után fog eladatni. Az árverezők 200 firt bánatpénzzel ellátva hivatnak meg. 2-3.

Névmagyarítás.

Mlakker Antal egri lakos legfelsőbb engedelemmel saját és gyermekei vezetéket nevét **Tavasi-ra** változtatta. 2-3.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú egri érseki uradalomhoz tartozó pusztaszikszói kasznárságban f. év augusztus 18-án reggel 9 órákor 6 darab mustra öreg ökör, 2 darab öreg tehén, 2 darab négy éves fehér tinó, 2 darab négy éves tarka tinó, 5 darab három éves tarka tinó, és 9 darab két éves tarka tinó kész pénzért elárvereltetni fogván, a venni szándékozók ezennel a helyszínére meghivatnak.

Egerben, augusztus 2-án 1862.

3-3.

Babics István,
 érsek uradalmi igazgató.

Árverési hirdetés.

Néhai ifj. Frank Lipót hagyatékához tartozó Eger határában a Síkhegyen fekvő s 1566 forint 25 krockra o. é. becsült szőlő, folyó év május 31-ről 481/1862. sz. alatt kelt Eger város törvénykezési tanácsa végzése folytán, ugyan csak folyó 1862-ik év auguszt. 21-én délutáni óráiban, vagy ha az eladás ekkor nem sikerülne, sept. 4-én délutáni óráiban mindenkor a városházánál nyilvános árverés után a többet ígérőnek el fog árvereztetni, — a venni szándékozók az árverés megkezdetekor 100-tól 10% bánatpénzt letenni tartoznak, mely alkalommal a többi feltételek is közzötetni fognak; — a kitűzött határ időre s helyre a vevők tisztelettel meghivatnak.

Kelt Egerben, július 31-én 1862.

2-2.

Alexy István,
 Eger város tanácsnoka.

HIRDETME NY.

A gyöngyösi takarékpénztár alakulhatása tárgyában — Gyöngyösön a hevesmegyei gazd. egyesület szállításán — f. év aug. hó 26-án reggeli 9 órákor tartandó közgyűlésre a t. cz. részvényes tagok ezennel meghivatnak.



BIZTOSITSUNK!

Az ismét gyakori, pusztító tüzvészek, s szintén fenyegetőleg mutakozó jégverések alkalmából bátor figyelmeztetni a t. birtokosokat, miszerint hazai jeles intézetünk, **az első magyar általános biztosító társaság** e részbeni jótéteményét igénybe venni, s az épületeket, valamint a vetéseket és szőlőket biztosítani sziveskedjenek.

A fen tisztelt hazai jótékony intézet alólírt egri ügynöke és felügyelője teljes készséggel ajánlja fel szolgálatát a tűz és jégverés elleni, valamint az emberéletére szolgáló biztosítások felvételére, s reményli, hogy valamint eddig, ugy ezentul is a jótűgy előmozdítása tekintetéből elvállalt ügyködése pártolásra találand.

Ajánlom továbbá a már megnyitott és sikerrel működő **Tudakozó-intézetemet**, hol is a t. közönség igényeinek megfelelni legfőbb törekvésem leend.

Van szerencsém egyszersmind a nagyérd. gazdaközöniséggel tudatni, miszerint **Vidats István** gazd. gépgyárának hevesmegyei ügynökségét szintén átvettem, s nálam az említett gyárban készült mindennemű gazdasági gépek és eszközök kaphatók és megrendelhetők.

Eger, jun. 1-én 1862.

Gosztonyi József. s. k.

lakásom van a megyeház mellett Zóbráczky féle 270. sz. házban.

6.

Eladó birkák.

250 darab finom egy nyirettű,
 112 „ mustra juh, és
 25 „ rambouillet 2 éves kos

Andornakon szabad kézből minden órán eladó. Értekezhetni ugyanott

Dianovszky Ede
 tisztartónál.

1-3



Legbiztosabb tyukszemirtő tapasz,
 mely által minden tyukszem tökéletesen elvesz — kapható adagja 6 uj krajczárért, egy egész skatulyával 12 adaggal 54 uj krért
 Egerben **Veszely Jánosnál,**
 Gyöngyösön **Kociánovich József,**
 gyógyszerésznél.

Egy nőten, fiatal lovász

kerestetik **Andornakra**, ki képes szilaj csikókat is nyereg alá betanítani. A föltételek megtudhatók ugyanott

1-3

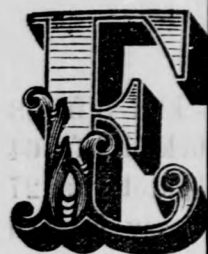
Dianovszky E.
 tisztartónál.

Egy svajczi telivér bika

Andornakon eladó. Értekezhetni iránta ugyanott

1-3

Dianovszky
 tisztartónál.



Megjelenés
 Előfizetési díj

I. évi folyam

Az „Egri”
 zsebkönyv

Septembertől
 Októbertől
 teljes száma
 jétől még
 AZ

Heves megye gazd.
 tal aug. 1-én

Jelen voltak: elnök
 Ferencz, D. a r v a

V. a
 1. Elnök u
 dás vezetésében
 drága, sőt hiány
 be szorítását es
 sében a Trefort
 szerzési módot,
 aránylag kioszt
 utján bejövendő
 nek megtörtént
 nek ki, — az eg
 nek folytán elő
 „Mac-Cormick“
 ban leendő me
 felhívja.

Az indítván
 kaszáló gép me
 vénynyel ellátó
 sület tagjai köz
 vén, a gép azon
 nálat után az il
 utján kijátszand

Heves megye gazd.
 1862. tartott

Jelen voltak: elnök
 Györfly Ignác, E
 József,

1. Elnök u
 mult havi igazs
 tatott.

Tudomásul
 teletésére Ore
 kérték meg.

2. Elnök a
 gyása folytán e
 című hetilapna
 azon okból szár
 vállalni akaró
 helyről szüksege
 azonban az e tel
 szünetnek tekinth
 — mint azt az el
 felolvasott levél
 vállalta el — ki
 los közlönyül jö
 egyszerű mind az
 pártfogását kér

Az Egri Pos
 sület elnökéhez
 a lap megjelenés
 szünet; Szabó
 szerkesztőjének
 tott, s az Egri P
 talos közlönyét